

Дидактическа задача: Прочетете текста и го преразкажете от името на Пенчо.

Страхливко

Георги Караславов

Колко много маски!

Пенчо зяпа пред витрината и въздиша. Ех, да има десет левчета! Ще си купи най-страшната маска и ще изплаши всички деца на улицата.

Ето там една жълта маска, с кривогледи очички и със заострени скули. С нея ще заприлича на китаец. Ето две кучешки. Едната е с тъпа муцуна, другата е с остра. Същински кучета! Има и меча глава с халка на бърната¹. Но за мечата маска трябва и кожух. Тънкото Пенчово палтенце не отива. До вълчите маски има дяволска глава с рогчета, с остър нос и с тънки, извити вежди. Пенчо погледна нагоре. И изтръпна. От ъгъла го гледаше къдрокоса глава с дебели бърни, с едри бели зъби и големи биволски очи.

— Негър! — прошепна си Пенчо. — Ей, че е страшен!

Загледа се втренчено Пенчо, загледа го и негърът. Усмихна се страхливо Пенчо, усмихна се и негърът.

— Я виж ти! — отстъпи Пенчо. — Маска, пък като жива.

Нея ще купи. Ще помоли майка си за пари. Ако тя не му даде, ще се разсърди. И ще заплаче, ако щат, но ще я купи. Майчице! Как ли ще изглежда с нея! Негър, същински негър! Ще тръгне из улиците, а децата ще тичат след него и отдалече ще го сочат с пръст:

— Негър! Негър!

Пенчо ще мърмори нещо неразбрано и хората ще си мислят, че приказва по негърски.

Най-сетне Пенчо получи десет лева.

— По-добре книжка да беше си купил — гълчеше² го баща му. — От книжката щеше да научиш нещо полезно...

Но Пенчо не го послуша. Той хукна навън и спря запъхтян в книжарницата. Страхуваше се някой да не купи страшната негърска маска. Но маската си стоеше и Пенчо я взе с разтреперани ръце.

— Ами чакай да ти я сложа — рече дебелият книжар и я завърза на главата му.

„Как ли ще ахнат, като се покажа!“ — мислеше си Пенчо.

На улицата той се загледа любопитно и тръгна победоносно.

Но чудно! Хората минаваха спокойно край него и рядко някой поглеждаше. Ето, насреща се зададоха две познати момчета.

— Сега ще хукнат! — рече си Пенчо.

Но момчетата спряха при него, без да трепнат.

— За колко купи тази маска, Пенчо? — попита едното.

— За десет лева.

— Скъпа е. Аз купих една свинска за шест лева.

Пенчо се просълзи от мъка. Той смяташе, че целият град ще хукне да го гледа, че децата ще тичат на тумби и ще го сочат с пръст. Пък те не му обръщаха никакво внимание и най-спокойно го питат за цената.

Пенчо реши да си иде и да се види в огледалото. Ако така не му отива, ще сложи книжен фес и пискюл. Нека видят тогава! Той изтича и се навря в огледалото. Но се отдръпна. Насреща му се плезеше страшен негър, зъбите му тракаха като на вълк, очите му се въртяха заканително. Пенчо протегна ръка да се запази, негърът също протегна ръка и се помъчи да го хване.

— Олеле! — изпищя Пенчо, дръпна маската, скъса я и я захвърли в ъгъла.

бърната¹ - 1. На животно – устна. 2. Пренебр. На човек – дебела, издута устна.

гълчеше² - Карам се, хокам, мъмря.